

ar, so enn er langt á mál at náa røttu fíðilígu úrslitni. Men leitið funnvíst framá slíkar ræsur, at vit at enda kunnu tekja eitt fjølbroytt virksamt samfelag at sættast í.

Tað ræður eisini um at skora væl undir lestrarliga í ringum tíðum, so vit eisini á hesum øki verða sigluklárir, tá streymskiftið við víðráki kemur.

Vit tekja hetta viðrák, men umráðandi er, at vit ikki saga tær yrkisgreinir av, vit sjálvir sita á, tað veri seg á landi og á sjógv.

Soleiðis verða vit at skipa fyri, at telduóldin, ið nú skolar inn yvir okkum, verður natúrligur íliður hjá uppvaksandi ættarliðinum, og teldan er avgjørt neyðug, hóast tað í kjalarvörinum fylgja broytingar í skipanini.

Ein broytingin í skúla-verkinum er, at gomlu og víðhvørt stúrvu skúla-nevndirnar fara í søguna, og onnur skipan sett í staðin. Tó var tað positívt við teim gomlu, at tær vóru demokratiskt valdar. Øll lærarastørv við bygdaskúlarnar

Tveir gamlir kennarar hittast eftir váleydnað norðoyarstevnuhald

Hugaligt at siggja teir mongu smádreingirnar í Kl-búnum.

eiga at verða fast starv við Norðoya skúlaverk. Alt annað er bara avtøftingarpolitikkur.

Í næstseinastu viku andaðist fróðarmaðurin, Robert Joensen, fyrrv. kommunuskrivari, rithøvundi, dr.phil. Tað virðismikla tilfar hann gav okkum bæði í heimasøgu okkara og alment um fýrðyrskt fólkalið og virkis-hættir í gomlum døgum verður ongantíð nóg høgt metit. Harumframt hevur hann seinastu hálvu öldina tikið mangar filmir, har hann hevur verið, tað verið seg um uppvaksandi ættarliðið á Gerðareidi eins og aðrar síðsøguligar hendingar burturi í høgum m.a. bæði úr Barmi og av Skálatoftum.

Robert sat frá fyrstantíð í liðráði Skótalíði Nólsoyar Pálls, sum var hjartabarn hansara. Tað var hann, sum skoraði á at fáa skótalíðið Uppistovu bygt, tað var hann, sum kom við húsavarninum, og tað var hann, sum yrkti uppistovusangin: Vit sessast dreingir nú í egnum höllum... og Robert var skótalíðinum í so mangar

mátar tann holli stuðulin. Seinastu ferð, vit talaðu saman, spurdi hann um S.N.P. og frýðdist, tá hann fekk at vita, at tað gekst liðinum væl.

Eitt felag, vit kanska ikki hava hoyrt so nógv um, er Billiardklubbin, sum í ár

gjørdist Føroyameistari, og tað ynskja vit teimum hjartaliga tillukku við.

Í 1966 fingi vit í Klaksvík eitt framúr gott fíðilíð, sum við teirra glæsiligu úrslitum, føroyameistarar í 6 av 7 árum, fara at standa livandi í fíðilíðarsøguni.

Men júst sama ár lögdu aðrir menn til brots við aðrar fíðilíðir og fóru at telva. Og árið eftir, í 1967 stovnaðu teir felagið, Klaksvíkar talvfelag, sum í ár hevur 30 ár á baki sum felag. Felagið skipaði m.a. á hvørjum ári fyri kapping um Klaksvíksmeistarheitið, og felagið var við at stovna Talvsamband Føroya. Forsetin í Talvsambandinum er úr júst hesum sama felag. Felagið hevur havt avbera góða leiðslu, sum m.a. hevur framvegað teimum egin hús. Teir geva álmanakka út á hvørjum ári. Men tað sum mest er vert at leggja til merkis er, hvussu væl alt er fyriskipað og hvussu væl hevur gingið hesum felag, síðan skipaðar FM kappingar vórðu settar í verk.

Skótarnir seta sum altíð sín dám á norðoyarstevnu-na

Felagið hevur 7 ferðir vunnið einstaklingameistaraskap, 4 ferðir meistaran í 1. bólki, eina ferð meistarar í 2. bólki og 5 ferðir átt unglingsmeistarar.

Liðið hevur 4 ferðir verið føroyameistari í 1. deild, 2 ferðir í 2. deild og tvær ferðir unglingsmeistarar. Og komandi talvár hevur felagið 2 lið í 1. deild - samstundis sum verandi føroyameistari eisini er úr KTF. Vit ynskja Talvfelagnum hjartaliga tillukku við teim 30 árunum og ynskja teim blíðan byr framyvir.

Og at enda til øll, ið ganga kunnu. Summarið er komið. 1. summardagur var 25. Farið út í náttúrunnar urtagarð og skoðið tað vakra, tit har kunnu finna. Tit finna valla nakrar aðrarstærir so vakrar liðir, so vókur fjøll, sum júst heima hjá okkum sjálvum, rákaløg, skorar,

fuglabjerg, tjarnir og vøtn. Nýtið heimsins ríkasta náttúru við tí yðjandi fuglalívi. Tit kunnu gera hetta alt samdøgurið, nú tað ikki avdagast longur, í staðin fyri at leita aðrarstærir, har sjónfátækari er, og dagurin um sama mundið nógv styttri.

Vitjið fjøllini, meðan beinini enn orka. Tá hava tit minni eftir, tá tit seinni eru so kropsmókað, at tit kenna tykkum sum fjotræð at sita heima.

Tá kunnu vit við Karsten Hoydal siga: Lívið, dýra undir, eg var lutur av... og við Kristiani Matras siga: Tað var gott at vera menniskjad.

Framvegis góða norðoyastevnu. Guð signi tykkum øll.

Fyri fyrstu ferð nakrantíð vóru niss við í skrágongu í Klaksvík

MYNDIR JAN MÜLLER